

שבת דף קטז

איבעיא להו: הני שמונים וחמש אותיות, מכונסות או מפוזרות?

רב הונא אמר: מכונסות	רב חסדא אמר: אפילו מפוזרות
קושי מברייתא: ספר תורה שבלה, אם יש בו ללקט שמונים וחמש אותיות, כגון פרשת ויהי בנסע הארץ - מצילין, ואם לאו - אין מצילין	
תירוץ: תרגמה רב חסדא אליבא דרב הונא - בתיבות	

ויהי בנסע הארץ ואמר נסה פרשה זו עשה לה הקדוש ברוך הוא סימניות מלמעלה ולמטה

לומר שאין זה מקומה	רבי אומר: לא מן השם הוא זה, אלא מפני שספר חשוב הוא בפני עצמו

מאן תנא דפליג עליה דרבי - רבן שמעון בן גמליאל הוא, דתניא, רבן שמעון בן גמליאל אומר: עתידה פרשה זו שתיעקר מכאן ותכתב במקומה. ולמה כתבה כאן - כדי להפסיק בין פורענות ראשונה לפורענות שנייה פורענות שנייה מאי היא? (במדבר יא) ויהי העם כמתאעיי. פורענות ראשונה - (במדבר י) ויסעו נהר ה' ואמר רבי חמא ברבי חנינא: שסרו מאחרי ה' והיכן מקומה? - אמר רב אשי: בדגלים.	כמאן אזלה הא דאמר רבי שמואל בר נחמן אמר רבי יונתן: (משלי ט) חכמה ענוויה טבעה - אלו שבעה ספרי תורה. כמאן - כרבי

איבעיא להו: הגליונים של ספר תורה מצילין אותן מפני הדליקה, או אין מצילין אותן מפני הדליקה?

ניסיון	מקור שממנה מנסים ללמוד	התשובה לפי המקור	הקושי בהבאת המקור
1	ספר תורה שבלה, אם יש בו ללקט שמונים וחמש אותיות, כגון פרשת ויהי בנסע הארץ - מצילין, ואם לאו - אין מצילין. ואמאי? תיפוק ליה משום גליון דידיה!	אין מצילין	בלה שאני
2	ספר תורה שנמחק, אם יש בו ללקט שמונים וחמש אותיות, כגון פרשת ויהי בנסע הארץ - מצילין, ואם לאו - אין מצילין. ואמאי? תיפוק ליה משום גליון דידיה!	אין מצילין	מקום הכתב לא קמיבעיא לי, דכי קדוש - אגב כתב הוא דקדוש, אזל כתב - אזלא לה קדושתיה. כי קמיבעיא לי - של מעלה ושל מטה, שבין פרשה לפרשה, שבין דף לדף, שבתחלת הספר שבסוף הספר
3	מקור הקודם - ותיפוק ליה משום ההוא! (שיצילו את הספר בגלל שהיה מחובר לגליונים למעלה למטה, וכו' ומזה שלא אומרים שמצילים, ברור שגם גליונים לא מצילים)	אין מצילין	דגייז ושדי (הגליונים בברייתא היה חתוכים ורק נשאר שם מקום שהיה בו הכתב)
4	הגליונים של מעלה ושל מטה, שבין פרשה לפרשה, שבין דף לדף, שבתחלת הספר שבסוף הספר - מטמאין את הידים	מצילין	אגב ספר תורה שאני (הם חלק מספר התורה שלא נמחק אואולי בגלל זה יש קדושה ושאלה היתה לגבי גליונים של ספר שנמחק וכבר במקום הכתב אין קדושה)
5	הגליונים וספרי מינין אין מצילין אותן מפני הדליקה, אלא נשרפין במקומן הן ואזכרותיהן. מאי לאו - גליונים דספר תורה?	אין מצילין	לא, גליונים דספרי מינין. דחיייה לדחיייה: השתא ספרי מינין גופייהו אין מצילין, גליונים מבעיא? קריאה אלטרנטיבית: הכי קאמר: וספרי מינין הרי הן כגליונים

ומפני מה אין קורין כו'.

גירסה 1	גירסה 2
רב	בזמן בית המדרש
שמואל	במקום בית המדרש
רב אשי	בזמן בית המדרש (בכל מקום)
	שמואל – אפילו שלא בזמן בית המדרש – כשיטת ר' נחמיה שאמר: מפני מה אמרו, כתבי הקדש אין קורין בהן - כדי שיאמרו: בכתבי הקדש אין קורין, וכל שכן בשטרי הדיוטות

משנה. מצילין תיק הספר עם הספר. ותיק התפילין עם התפילין, ואף על פי שיש בתוכן מצות. ולהיכן מצילין אותן? למבוי שאינו מפולש, בן בחירא אומר: אף למפולש.

גמרא. תנו רבנן:

ר' ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה	חכמים
ארבעה עשר שחל להיות בשבת מפשיטין את הפסח עד החזה	מפשיטין את כולו
דהא איתעביד ליה צורך גבוה	כז פ' ה' זמענו

כז פ' ה' זמענו	
ר' ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה	חכמים
שלא יוציאו את האימורין לפני שמפשיטין משום נימין	מפשיטין את העור כולו כדי: (מחלוקת) • שלא יסריח • שלא יהא קדשי שמים מוטלים כנבלה

	שאלת חכמים לר' ישמעאל	הקושי בגירסה
גירסה 1	אם מצילין תיק הספר עם הספר - לא נפשיט את הפסח מעורו?	מי דמי? התם - טלטול, הכא - מלאכה!
גירסה 2	אם מצילין תיק הספר עם הספר - לא נטלטל עור אגב בשר?	מי דמי? התם - נעשה בסיס לדבר המותר, הכא - נעשה בסיס לדבר האסור
גירסה 3	אם מצילין תיק של ספר עם הספר, ואף על פי שיש בתוכו מצות, לא נטלטל עור אגב בשר?	מי דמי? התם - נעשה בסיס לדבר האסור ולדבר המותר, הכא - כולו נעשה בסיס לדבר האסור!
גירסה 4	אם מביאין תיק שיש בתוכו מצות מעלמא להציל בו ספר תורה, לא נטלטל עור אגב בשר?	